

er uforstandig. Men angaaende disse Ting er det bedst, at Kampen føres mellem de Herrer „Meningsfæller“ — som de kalde hinanden — der have optaget den. Jeg tillader mig at betragte det nærmere som „Familievisi“; Fremtiden vil vise, om man tillige tør kalde den „det mærkværdige Nar“.

Solstein: Ja, jeg skal ikke komme ind paa den Fordeling af Bulerne, det ærede Medlem foretog, idet jeg dog tror, at han gjorde Uret ved at overlade dem alene til det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgfreds (Berg); thi der er ialt Fald een Bule, som det ikke vil være konstitutionelt rigtigt at frakjende Ministeriet, nemlig den provisoriske Finantslov af 12te April. — Det, jeg har hebet om Ordet for, er nogle Bemærkninger ligeover for det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgfreds. Dersom det ærede Medlem havde gjort, hvad han sagde, han vilde gjøre, og hvad jeg anerkjender, han er berettiget til at gjøre, nemlig kritisiere det foreliggende Lovforslags Realitet, saa skulde jeg ikke have taget Ordet, eller hvis jeg havde taget Ordet, ikke have angrebet det ærede Medlem; thi jeg tror, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at under hele denne Rigsdagssamling, baade paa Rigsdagen og udenfor Rigsdagen, er jeg ligeoverfor det ærede Medlem traadt fuldstændig op som en Meningsfælle overfor en anden, og det ærede Medlem vil ikke kunne paapege noget Angreb fra min Side. Men hvad der har tvunget mig til at tage Ordet og til at sige det ærede Medlem rent ud, at den Maade, hvorpaa han opfatter Begrebet loyal Neutralitet, ikke er overensstemmende med min Opfattelse deraf, stiles den Maade, hvorpaa det ærede Medlem iforgaars og i Dag er traadt op mod sine Meningsfæller — jeg siger Meningsfæller og siger det alvorlig, thi jeg haaber og er overbevist om, at vi ville vedblive at være det. Den Gang det ærede Medlem, første Gang iforgaars, gjorde et bittert Angreb imod os, saa taug jeg stille og overlod til det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgfreds (Boissen) at svare, og jeg skulde ogsaa i Dag have tiet stille, hvis det var blevet ved det ærede Medlems første Foredrag. Men det ærede Medlem har i Dag og iforgaars, den ene Gang efter den anden, og den anden Gang værre end den forrige, givet sin Bitterhed mod en „Taktik“ eller „Politik“ eller „Fremgangsmaade“ Lust paa en Maade, der er saaledes, at Meningsfæller ikke kunne tage imod den. Jeg kan med stor No finde mig i en Kritik fra det ærede Medlems Side af den Politik, jeg anser for den rette. Ligesom det ærede Medlem sagde, at han vilde overlade os det fulde Ansvar for den Politik, vi følge, saaledes vil jeg sige det

ærede Medlem, at vi ogsaa ville tage det Ansvar, og jeg er overbevist om, at det er et Ansvar, jeg ret vel vil kunne bære. Men ligesom det er Tilfældet, maa det ærede Medlem undskylde mig, at, saasnart hans Kritik gaar over til at være en Fremsettelse af personlige Angreb og personlige Beskyldninger, og naar han benytter Udtryk, hvori der ligger Insinuationer, om at svigte vor Sag eller villet svigte den (Afbrydelse af Berg)... So, det ærede Medlem har brugt saadanne Udtryk baade forrige Gang og idag (Afbrydelse af Berg)... Ja, det beror paa, at det ærede Medlem maaske daarligh huffer, hvad han selv siger, men det hjælper ikke, thi naar det ærede Medlem forrige Gang har talt om Opgivelser og idag gjentagne Gange har talt om et Mellemparti og den Slags Ting, saa ligger der deri et Forsøg paa at insinuere, at vi have svigtet vort Standpunkt; men det har han ikke Ret til, og naar han gjør det, saa bryder han Neutraliteten, og det er Noget, som jeg i det Højeste finder mig i i et Par Dage, inden jeg for mit Bedkommende svarer. Jeg siger derfor igen, at det ærede Medlem har givet det Udseende af, at han kun havde gjort saglige Bemærkninger; men det er en Misforstaaelse. Havde han indfrænket sig dertil idag og iforgaars, saa skulde jeg ikke have sagt Noget; men det ærede Medlem har nu i to Møder efter hinanden gjort Angreb, som ikke kunne forenes med den Neutralitet, som det ærede Medlem befunder sig i, og det eneste Midel er da — at svare. Naar det ærede Medlem fortsatte med at tale om, hvad der var danst eller ikke danst, saa vil jeg sige, at det beklager jeg; thi jeg tror, at det maa være indlysende for det ærede Medlem, at den Maade at føre Diskussionen paa er uheldig og ikke fører til noget Godt; imponere os, gjør den ikke. Den bevirker i alt Fald, at jeg maa tillade mig at svare det ærede Medlem, at naar der tales saa meget om danst, aaben Pand og deslige, saa har jeg i det ærede Medlems hele Politik i Nar ikke kunnet se noget overordentligt Klart eller Abent. Det ærede Medlem talte om, at, naar man var danst, saa foretog man for Alvor, hvad man for Alvor vilde. Jeg maa tilstaa, at i, hvad det ærede Medlem har foretaget, har jeg ikke set denne Alvor og ikke kunnet erkjende den. Naar det ærede Medlem vil angribe os for den Politik, som vi følge, saa har hin den Rigt at vise, hvad det er, som hans Politik vil føre til, og hvad han vil gjøre. Han har Lov til at træde op for den; men naar han ikke vil optræde, men vil være neutral, maa han ikke optræde, som han har gjort. Jeg vil sige, at man godt kan indtage det Standpunkt, som det ærede Medlem indtager, uden at falde over sine Meningsfæller, og jeg vil i den Henseende henvise ham til det ærede Medlem fra Slagelse (Zauber), som ogsaa